

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Ref. 12 PŽ-3876/2017-2

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
S P L I T

IZ RUKA _____ Preko pošte

18-07-2017

Predano za poštu obično-prep. dana _____ 20 _____

POŠTA _____ R _____

Broj prijema _____ priloga _____

Vakuumirano _____ KN _____ POTPIŠ _____

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sutkinje Branke Šabarić Zovko, predsjednice vijeća, Maje Bilandžić, sutkinje izjaviteljice i Mirte Matić, članice vijeća, u predstečajnom postupku nad dužnikom KAPPA HRVATSKA d.o.o., OIB 95243098448, Imotski, Fra Rajmonda Rudeža 1, odlučujući o žalbi vjerovnika REPUBLIKA HRVATSKA, OIB 18683136487, Ministarstvo financija, koje zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Splitu, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-96/17 od 21. travnja 2017., u sjednici vijeća održanoj 6. srpnja 2017.

riješio je

Odbacuje se žalba vjerovnika REPUBLIKA HRVATSKA protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-96/17 od 21. travnja 2017. kao nedopuštena.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-96/17 od 21. travnja 2017. u točki I. njegove izreke pod rednim brojem 15. utvrđena je tražbina vjerovnika Republike Hrvatske, Ministarstvo financija u iznosu od 1.347.132,55 kn.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je ispitno ročište održano 20. travnja 2017., da je sud prethodno sastavio tablicu ispitanih tražbina te da prijavljene tražbine nije osporio dužnik, povjerenik ili vjerovnik pa je na temelju odredaba članaka 46. do 50. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15, dalje: SZ) riješeno kao u točki I. izreke prvostupanjskog rješenja.

Protiv označenog rješenja žalbu je podnio vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija zbog bitne povrede odredaba postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. U podnesku od 28. travnja 2017. predlaže dopuniti pobijano rješenje

odnosno zatražiti očitovanje dužnika glede podmirivanja prioriternih tražbina budući pod pretpostavkom da nisu podmirene nastupaju učinci obustave predstečajnog postupka.

Žalba nije dopuštena.

Odredbom čl. 358. st. 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11 – pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP) propisano je da je žalba nedopuštena ako je žalbu podnijela osoba koja nije ovlaštena za podnošenje žalbe, ili osoba koja se odrekla, ili odustala od žalbe, ili ako osoba koja je podnijela žalbu nema pravnog interesa za podnošenje žalbe.

U konkretnom slučaju žalitelj pobija rješenje o utvrđenim tražbinama u predstečajnom postupku dužnika koje rješenje je sud donio u skladu s odredbom čl. 50. SZ-a. Navedenom odredbom propisano je da sud na temelju tablica ispitanih tražbina donosi rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama, uz obveznu naznaku razloga osporavanja (st. 1.), da tim rješenjem odlučuje o upućivanju na parnicu radi osporavanja tražbine (st. 2.) te da se na upućivanje na parnicu u predstečajnom postupku na odgovarajući se način primjenjuju odredbe o upućivanju na parnicu u stečajnom postupku (st. 3).

Odredbom čl. 51. st. 1. SZ-a propisano je da pravo na žalbu protiv rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama ima dužnik i svaki vjerovnik u dijelu koji se odnosi na njegovu prijavljenu tražbinu i tražbinu koju je osporio.

Odgovarajućom primjenom odredbe čl. 265. st. 3. SZ-a pravo na žalbu protiv rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama ima svaki vjerovnik u dijelu koji se tiče njegove prijavljene tražbine, odnosno tražbine koju je osporio i stečajni upravitelj, dok je st. 4. tog članka propisano kako vjerovnici čije su tražbine utvrđene o tome neće biti posebno obaviješteni, o čemu će biti upozoreni prije ispitnoga ročišta. Ti vjerovnici mogu na svoj trošak tražiti da im se izda ovjereni izvadak rješenja.

Iz navedenih odredbi bi proizlazilo kako pravo na žalbu protiv navedenog rješenja ima samo onaj vjerovnik kojemu je tražbina osporena u dijelu u kojemu mu je ta tražbina i osporena pa se radi toga upućuje na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine.

U konkretnom slučaju dužnik je uz prijedlog za otvaranje postupka predstečajne nagodbe dostavio plan restrukturiranja u kojem je u smislu odredbe čl. 27. st. 1. t. 7. SZ-a dao analizu svih tražbina prema visini i vrsti (tražbine radnika i prijašnjih dužnikovih radnika, izlučna prava, razlučna prava, tražbine za koje se vodi postupak, neosigurane tražbine i druge tražbine) iz koje analize proizlazi da je dužnik naveo kako ima dug prema žalitelju u iznosu od 1.190.232,90 kn. Iz prijave tražbine samog žalitelja (list 300. spisa) proizlazi da je žalitelj prijavio tražbinu u iznosu od 1.334.718,61 kn koju je povjerenik priznao, a iz očitovanja dužnika (list 344. spisa) proizlazi da je dužnik priznao tražbinu vjerovnika Republike Hrvatske u iznosu od 1.347.132,55 kn, dakle, u većem iznosu od prijavljene tražbine.

Financijska agencija je 14. ožujka 2017. na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova objavila tablicu prijavljenih tražbina zajedno s prijavama tražbina i ispravama iz koje proizlazi da je dužnik u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka naveo kako žalitelj prema njemu ima tražbinu u iznosu od 1.190.232,90 kn, da je iznos dospjele tražbine

1.334.718,61 kn za koju postoji ovršna isprava, da je iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka 12.413,94 kn te da je iznos ukupne tražbine 1.347.132,55 kn.

Na prijavljenu tražbinu vjerovnika Republike Hrvatske dužnik se očitovao 21. ožujka 2017. (list 387. spisa) u kojem očitovanju navodi da priznaje prijavljenu tražbinu u iznosu od 1.347.132,55 kn, a povjerenik se očitovao 21. ožujka 2017. (list 404. spisa) na način da priznaje prijavljenu tražbinu u iznosu od 1.334.718,61 kn. Očitovanja dužnika i povjerenika na prijavljenu tražbinu objavljena su na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova 24. ožujka 2017.

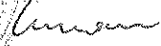
Iz stanja spisa proizlazi kako žalitelj nije bio nazočan na ročištu radi ispitivanja tražbina održanom 20. travnja 2017. na kojem ročištu je utvrđeno da nema osporenih tražbina te je pod rednim brojem 15. Tablice ispitanih tražbina, utvrđena njegova tražbina u iznosu od 1.347.132,55 kn.

Prema odredbi čl. 41. st. 3. SZ-a nakon isteka roka za očitovanje o prijavljenim tražbinama dužnik i povjerenik ako je imenovan ne mogu više osporavati tražbine koje su priznali. U konkretnom slučaju dužnik i povjerenik su priznali žalitelju tražbinu u većem iznosu od prijavljene.

Prema odredbi čl. 47. SZ-a tražbine prijavljene u propisanom roku smatraju se utvrđenim ako ih nije osporio dužnik, povjerenik ako je imenovan ili vjerovnik. Nije sporno kako se smatra da je utvrđena žaliteljeva tražbina u iznosu od 1.347.132,55 kn jer je prijavljena u propisanom roku i nije osporena od strane dužnika, povjerenika ili vjerovnika pa je zbog toga, žaliteljeva žalba nedopuštena jer nema pravni interes pobijati rješenje u dijelu u kojem mu je prijavljena tražbina priznata i utvrđena.

Stoga je žaliteljevu žalbu valjalo odbaciti kao nedopuštenu prema odredbi čl. 380. t. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a kako je odlučeno u izreci ovog rješenja.

U Zagrebu 6. srpnja 2017.

PREDSJEDNICA VIJEĆA
BRANKA ŠABARIĆ ZOVKO, v.r.
Za točnost otpravka
ovlašteni službenik

BRANKICA CURMAN